

Č. 12.460.

Samospráva obecní: Také doručením platebního výměru, vydaného ve zkráceném řízení podle § 20 pravidel o vybírání obec. dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí (vlád. nař. č. 143/1922 Sb.), přerušuje se promlčení dávky, i když onen platební výměr pozbyl platnosti podaným odporem.

(Nález z 25. června 1936 č. 19.874/35.)

V ě c: Jan kníže Sch. ve Schwarzenberku proti rozh. zem. úřadu v Praze — — z 19. února 1934 (za zúč. obec Zborov starosta Josef Bláha) — — o dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí.

V ý r o k: — — Stížnost do rozhodnutí ze dne 19. února 1934 — — zamítá se pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Zem. inspektorát pro zem. dávky v Praze vyměřil st-li řadou platebních rozkazů podle dávk. řádu č. 545/1920 Sb. dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí z vykoupených staropachtů. — — —

Žal. úřad jako úřad odvolací, dospěv v nař. rozhodnutí k závěru, že dávka vyměřená několika ze zmíněných platebních rozkazů promlčena není, zrušil tyto platební rozkazy pro nesprávné zjištění zcizovací ceny.

Stížnost podaná na toto rozhodnutí vytýká nezákonnost názoru žal. úřadu, že promlčení dávky v uvedených případech nenastalo.

Co do platebního rozkazu D 43163/4526 nemohl se soud stížností věcně zabývat, poněvadž úřad opřel svoje zamítavé rozhodnutí o to, že před uplynutím promlčecí lhůty bylo ještě v r. 1929 proti straně zahájeno řízení vydáním výzvy, aby podala přiznání k dávce, strana pak proti tomuto důvodu neformuluje námitek, vytýkajíc i tu, že prozatímni platební rozkaz promlčení nepřerušuje, čímž nepostihuje zamítacího důvodu.

Co se týče ostatních platebních rozkazů, není tu sporu o tom, že inspektorát byl o těchto převodech vyrozuměn během r. 1925, promlčení počalo běžeti 1. ledna 1926 a skončilo 31. prosince 1930. Na sporu jest otázka, zda promlčení bylo přerušeno tím, že před 31. prosincem 1930 byly st-li doručeny platební výměry vydané v zkráceném řízení podle § 20 dávk. řádu. Úřad odpovídá na to kladně, kdežto strana namítá, že tyto platební příkazy byly podaným odporem zbaveny platnosti a že promlčení bylo na dobu od doručení rozkazu do podání odporu pouze zastaveno, nikoli však přerušeno.

Soud nemohl stížnosti dáti za pravdu.

Podle § 4 zákona č. 31/1878 ř. z. promlčení se přerušuje, když se za příčinou vyměřování předsevezme a poplatníku oznámí jednání úřední. Podle § 20 dávk. řádu, nepřevyšuje-li dávka, jež má býti předepsána, částku 200 Kč, může vyměřující úřad vyměřiti dávku, aniž provede řízení v předchozích ustanoveních předepsané. Dávkou povinný může proti takovému platebnímu rozkazu podati do 14 dnů odpor; tímto odporem platební rozkaz pozbývá platnosti a jest zavéstí řádné řízení.

Dávkový řád dává tedy v uvedených případech vyměřujícímu úřadu na vůli, aby buď zavedl řádné řízení a podle výsledků jeho vydal platební rozkaz podle § 18, anebo aby bez řízení vydal platební rozkaz podle § 20. Dávkový řád praví tu výslovně, že se tímto platebním rozkazem »dávka vyměřuje«; nebyl-li podán odpor, nabývá tento platební rozkaz právní moci a je právně úplně rovnocenný platebnímu rozkazu, vydanému na základě § 18 po řádném řízení. Nemůže býti proto pochybnosti, že i takový platební rozkaz podle § 20 dlužno pojímati jako »úřední jednání, předsevzaté za příčinou vyměření dávky« ve smyslu § 4 zákona č. 31/1878 ř. z. Pak nelze mu však upírat ani účinku přerušení promlčení; neboť podání odporu zbavuje jej sice platnosti a účinků platebního rozkazu, neodstraňuje však fakt, že úřad předsevzal úkon za účelem vyměření dávky, a k tomuto faktu připíná se právě účinek přerušení promlčení.

Pro to, aby vydání provisorního platebního rozkazu přiznán byl pouze účinek stavící promlčení, není v dávkovém řádě pražádného podkladu, a analogie ve stížnosti uváděné nejsou tu na místě už proto, že není tu mezery v zákoně. — — —

Č. 12.461.

Zaměstnanci veřejní. — Samospráva obecní:
* **K schválení disciplinárního trestu nuceného dání do výslužby nebo propuštění ze služby u obecního úředníka podle § 16 odst. 2 zák. č. 35/1908 z. z. čes. může okresní výbor přikročiti teprve tehdy, stalo-li se usnesení obecního zastupitelstva, disciplinární trest vyslovující, pravoplatným.**

(Nález z 25. června 1936 č. 12.892/36.)

V ě c: Alois K. ve Světcí proti rozh. zem. úřadu v Praze z 18. října 1933 (za zúč. obec Světec adv. Dr. Miroslav Vejlupek z Duchcova) o disciplinárním propuštění ze služeb obce.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Usnesením obec. zastupitelstva obce Světce z 3. března 1930 byl st-l, úředník této obce, podle návrhu disciplinární komise uznán vinným zpronevěrou obecních peněz, paděláním úředních listin a zneužitím úřední moci, a byl mu uložen trest propuštění ze služeb obce podle § 12 odst. 6 zákona č. 35/1908 z. z. čes. bez nároků na služné, pensi a odbytné. St-l, který byl o tomto usnesení obec. zastupitelstva zpraven výměrem obec. úřadu ve Světcí ze 14. března 1930, podal proti němu odvolání, které bylo v cestě instanční nař. rozhodnutím zem. úřadu v Praze z 18. října 1933 zamítnuto. — — —

Soud zabýval se především námitkou, kterou stížnost vytýká, že je nezákonné, jestliže byl disciplinární nález přezkoumáván v cestě instanční, ač zněl na propuštění, které vyžaduje podle § 16 zákona č. 35/1908 z. z. čes. schválení okr. výborem, a toto schválení v době rozhodování žal. úřadu uděleno nebylo. Kdyby totiž tato námitka byla uznána důvod-